

متن پرسش

سلام علیکم آقا لطفی کنید و در مورد این دو بیت حافظ توضیحی بفرمایید: زلفت هزار دل به یکی تار
مو بیست/راه هزار چاره گر از چارسو بیست/یارب چه غمزه کرد صراحی که خون خم / با نعره های
قلقلش اندر گلو بیست.

متن پاسخ

جواب: سلام علیکم : باسمه تعالی حافظ «رحمة الله علیه» در مناجات خود با خدا عرضه می‌دارد زلف یا
جلوات عالم کثرت هزار دل را با توجه به یکی از پدیده‌های آن عالم مشغول می‌کند و از این طریق
درحالی که هزاران جهت به سوی تو دارد، با غفلت از این که جلوات عالم کثرت جنبه‌ی آیت و نشانه‌ی
او را دارند، از همه جهت نظر به محبوب را می‌بندند و انسانی که می‌توانست با هر جلوه‌ای راهی به
سوی پروردگارش بیابد، چون منظر خود را عوض می‌کند و پدیده‌ها را مستقل می‌بیند، از همه جهات
راهش به سوی خدا بسته می‌شود. ولی اگر منظر خود را تغییر می‌داد و غمزه‌ی ربّانی را از جلوات عالم
می‌یافت، تمام وجودش شور عشق می‌شد و آنچنان انانیت او را می‌سوزاند که امکان خودنمایی
برایش نمی‌ماند. موفق باشید